

EU: O „úchyloch“ iba v dobrom!

V pondelkovom vydaní sme uverejnili sťažnosť diváčky TV Markíza voči vysielaniu detskej rozprávky Princezná Lissi, údajne obsahujúcej „hrozne vela sexuálnych narážok“. Avšak dnes už môžeme skonštatovať, že zo strany TV Markíza môže ísť len o programovo „nadčasový“ prístup. Pani Žaneta, rozhorčená mamička a diváčka, toho času ešte nemohla tušiť, že Európsky parlament prijme návrh kontroverzného dokumentu „O sexuálnom a reprodukčnom zdraví a právach“, mnohým známy aj pod stratkou „Estrela“ (podľa mena poslankyne EP Edity Estrela). A je viac než pravdepodobné, že väčšine Slovákov obsah a význam tejto rezolúcie nehovorí nič ani dnes – mainstreamové médiá zaryto mlčia. Niet divu, napokon nie je to tak dávno, čo Košice zažili takmer 80-tisícový, historicky najväčší pochod občanov od „nežnej revolúcie“. Prevažne kresťanská komunita ním vyjadrila jasné stanovisko k zachovaniu hodnôt, ktorým však práve „Estrela“ môže sfúknuť všetky sviece.

Rodičia budú musieť prijať fakt, že z ich vplyvu na výchovu dieťaťa si významnú časť ukrojí Bruselom reformovaný školský systém. Konkrétne 43. bod rezolúcie „žiada členské štáty, aby zaviedli povinnú sexuálnu výchovu pre všetky deti na základných a stredných školách a aby zabezpečili uvoľnenie priestoru pre tento predmet v učebných osnovách,“ pričom tie budú musieť „zahŕňať nediskriminačné informácie a odovzdávať pozitívne názory na homosexuálov, bisexuálov, transsexuálov a intersexuálov (LGBTI), aby bolo možné účinne podporovať a chrániť práva mladých LGBTI“ (bod č. 53). Pre Slovákov, ktorí transexuálov a intersexuálov síce otvorene nediskriminujú, avšak väčšinová mienka ich vníma ako „úchylov“, môže byť práve takáto kultúrne necitlivá požiadavka Bruselu povestným „výstrelom z Aurory“. Podobne ako vo Francúzsku, ktoré sa v tejto

súvislosti už niekoľko mesiacov zmieta v masových občianskych nepokojoch zástancov a predovšetkým odporcov rozširovania práv pre LGBTI, pričom situáciu ešte viac vyhrcojú represie a perzekúcie zo strany štátu (vrátanie zatýkania za nosenie symbolu tradičnej rodiny – viď hlavnespravy.sk, 6. 4. 2013). Proti „Estrel“ tam veľmi ostro vystupuje napr. aj hnutie La manif pour tous. Citujeme z ich tlačového vyhlásenia: „Rodičia detí sa stanú obyčajnými protagonistami a stratia rozhodujúci vplyv na výchovu svojich detí, čo je v priamom rozpore s článkom 26 Deklarácie všeobecných ľudských práv, ktorá garantuje rodičom prioritné právo na výchovu svojich detí. Tento text redukuje rodičov na obyčajných konzultantov medzi ostatnými, oslabuje štruktúru rodiny a to hlavne úlohu matky a otca ako prvých vychovávateľov svojich detí.“

Naša vláda, napriek štatisticky väčšinovému zastúpeniu populácie kresťanov, uvedie „Estrelu“ do života pravdepodobne bez väčších výhrad. Naznačuje to aj snaha o prijatie „Národnej stratégie rozvoja ľudských práv“, od ktorej sa bude môcť odvíjať práve aj budúca právna úprava „Estrelí“ na Slovensku. Po košickom „Národnom pochode za život“ síce kompetentní urobili určitý ústupok - ohlásili celkovo 8 diskusných stolov s účasťou názoru občanov, avšak počas nedávneho zasadnutia Rady vlády pre ľudské práva sa čas pre hlas prítomnej verejnosti nenašiel. Paradoxne, na tému „Kotleba“ už áno... Ako keby si „vrchnosť“ ešte stále neuviedomovala, že ak by viacej dbala práve o bežných občanov, zapadol by nový župan BBSK už dávno prachom histórie... **(-ps-)**

Príbeh novinárky Jany Teleki

Vo včerajšom vydaní sme uverejnili úryvok blogu Jany Teleki. Bývalej novinárky, ktorá nikdy nespáchala ani vraždu, nezobrala úplatok, nebola ani členom mafie, no napriek tomu

musela utiecť pred slovenskou políciou a justíciou. Spáchala totiž ten „najväčší zločin“ - nebola presstitútkou vtedajšej vládnej moci! Všetko sa začalo v roku 1998. V časoch, keď vrcholil divoký politický boj proti „mečiarizmu“. Teleki, vtedy ešte Koleničová, sa už dlhšie potýkala s nepriazňou vedenia mesta Považská Bystrica pre kritické články, ktoré publikovala v regionálnom týždenníku Aspekt. Život jej však od základu zmenila až strohá básnička, ktorou sa snažila vyplniť prázdne miesto po nedodanej fotografii. Znela takto:

Mesteško malebné, má veľké špecifiká.
Jedinec bežný, ten iba ťažko si zvyká.
Chybička krásy a jeden malý fór poslanci nevládnú, vládne nám primátor.
Majetok mesta rozkradol takmer celý,
občania tvária sa akoby to nevideli.
Objekty, pozemky, čachruje bez starostí.
Chudákom bude, kto úradu po ňom sa zhostí.
Blížia sa voľby, po veľkej estráde, odzvoní šéfovi, poslancom i mestskej rade.

Primátor Ľuboš Lackovič, vtedajší tieňový minister vnútra za HZDS, a jeho sestra, podpredsedníčka okresného súdu, v súvislosti s ňou podali trestné oznámenie a text básne sa potom šíril po celom Slovensku. Očividne súdny vyšetrovateľ však nemohol dať básničku na úroveň trestného činu, a tak prípad vyhodnotil len ako priestupok proti spoločenskému spolunažívaniu a so súhlasom prokurátora trestné stíhanie zastavil. Celý prípad sa tak postúpil na Okresný úrad v Považskej Bystrici.

Ale už o pár mesiacov, nepochopiteľne, vydala prokuratúra polícii pokyn na opätovné obvinenie Teleki z tých istých skutkov. Keď vyšetrovateľ tvrdil, že Teleki znovu obviníť nemožno, prokuratúra odhodila rukavičky a celkom natvrdo vyšetrovateľa vymenila za iného! V roku 2001 už sedela Jana Teleki na lavici obžalovaných ako podozrivá zo spáchania trestného činu ohovárania a tiež z útoku na verejného činiteľa. Hrozilo jej päť rokov za mrežami!



Zo strachu počas prvého polroku schudla sedemnásť kíl a po jednom z pojednávani jej umrela matka. Navyše, proces sa tiahol ďalších neuveriteľných desať rokov, kým krajská prokurátorka v Trenčíne, Viera Kováčiková, vydala v roku 2011 pokyn dozorujúcemu prokurátorovi, aby v celom rozsahu ustúpil od obžaloby. Okresný súd v Trenčíne definitívne rozhodol o zastavení trestného stíhanie voči Teleki „vzhľadom na už právoplatne skončené konanie o žalovaných skutkoch vo veci priestupku“, teda tiež podľa zásady "nie dvakrát o tom istom".

Teleki sa však neradovala dlho... V máji tohto roku došla bratislavská kriminálka k záveru, že sa Teleki dopustila verejného „ohovárania“ predošlého stíhania a poškodenou má byť opäť sestra bývalého primátora Považskej Bystrice, dnes predsedkyňa tamjšieho okresného súdu. „Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že v podstate obvinená si vyfabulovala predstavu, že na jej osobe v inej veci došlo k porušeniu procesnoprávnej zásady ne bis im idem a že bola dvakrát postihnutá za ten istý skutok,“ zdôvodňuje vyšetrovateľ Ján Kovarčík v oficiálnom uznesení z desiateho mája 2013.

Ráno 16. septembra 2013 v Nitre, pred očami jej maloletej dcéry, ju prepadli ozbrojení muži a zobrali do služobného auta, akoby bola zločinec unikajúci pred zákonom a po dvojhodinovom čakaní ju eskortovali na výsluch do Bratislavy. Tam ju prehľadali od hlavy po päty a vyšetrovateľ ju na chodbe pripútal k stúpačke z radiátora, aby nemohla ujsť. Policajti prepustili zadržanú Teleki až po absolvovaní psychiatrického vyšetrenia, počas ktorého súdna znalkyňa, doktorka Stanislavová, mala bez potrebného súdneho rozhodnutia skúmať, či netrpí duševnou chorobou a či je schopná chápať zmysel trestného konania. Od manžela sa potom dozvedela, že sa jej snažil pomôcť a posielal za ňou advokáta. Vyšetrovateľ však obhajcovi odmietol poskytnúť o Teleki informácie, lebo ešte nemal od nej podpísanú plnú moc... Príbeh sa však ešte zďaleka neskončil. Ako už viete, pokračuje núteným útekom matky a poctivej novinárky za hranice republiky...

Zdroje: necenzurovane.sk, Plus7dni (-ps-)

Nebyť štátu, zarábali by sme oveľa viac!

Zoberme si niekoho, kto zarába 700 eur v hrubom, čo je zhruba priemerná mzda. V čistom dostane 547 eur, ale zamestnávateľa stojí 946 eur. Z tých 547 eur pri bežnej spotrebe zaplatí 20% DPH. Z 946 eur mu ostane teda 437 eur, čo je 46 %. No v praxi je to nemožné.

Keď si kúpi benzín, tak zhruba jedna polovica až dve tretiny idú na spotrebné dane + DPH. Do ceny treba ešte zaradiť aj to, že ten čo predáva benzín, musí zo svojho príjmu rovnako zaplatiť 19% daň, odvody atď. Takže reálne o koľko by mohol byť benzín lacnejší bez štátnych zásahov? Priamo kvôli spotrebným daniam a DPH zhruba 2-3x lacnejší. Po započítaní ostatných faktorov aj 4-5x lacnejší. A to ešte nepočítam s tým, že na ceny tovarov a služieb má vplyv aj konkurencia, ktorú štát významne obmedzuje. Keby mohol podnikateľ ktokoľvek bez akýchkoľvek nariadení a obmedzení, ceny by boli tlačene nadol.

Cena benzínu vstupuje v podstate do všetkých tovarov a služieb. Jednak do tých, ktoré sa vyrobia tu, tak aj do tých, ktoré dovážame. Takisto aj výroba potravín by bola omnoho lacnejšia, keby nafta do poľnohospodárskych strojov nebola taká drahá.

Ďalšie faktory ovplyvňujúce výšku cien a tým aj príjem človeka:

Elektrina – tá je na tom podobne. Musíme dotovať rôzne hlúposti ako solárnu a veternú energiu, platiť spotrebné dane navyše, DPH...

Clá, z ktorých mnohé sú prohibičné, a teda môžu kľudne ceny tovarov predražovať aj o desiatky percent. Niekedy aj niekoľkonásobne. Je to tak hlavne pri potravinách.

Inflácia – tá berie najviac strednej a nízkej vrstve s fixnými platmi, a tiež tým ktorí majú úspory.

Prináša to strašne veľa ďalších nákladov, napr. keď si ľudia kupujú zlato, striebro a iné veci, aby sa uchránili pred infláciou (a čím v konečnom dôsledku prispievajú k vyššej inflácii). Tieto úspory sú nevyužité, namiesto toho, aby boli využité ako kapitál.

Všemožné normy, hlavne zo strany EU, ktoré predražujú výrobky, pričom veľa ľudí nakoniec z toho na kvalite ani nič nezíska. Naopak v mnohých prípadoch sú tie výrobky dokonca ešte horšie.

Rôzne iné dane – daň z liehu, z piva, daň z

nehnuteľností, daň z motorových vozidiel, daň zo stavieb, daň z bytov, daň za psa, daň za užívanie verejného priestranstva, daň za ubytovanie, daň za predajné automaty, daň za nevýherné hracie prístroje, daň za vjazd a zotrvanie motorového vozidla v historickej časti mesta, daň z tabakových výrobkov, kolky na úradoch a mnohé iné dane. Ak ich aj konkrétny človek priamo neplatí, predražujú služby alebo tovar ktorý si nakupuje!

Rôzne licencie na všemožné veci ako založenie živnosti, založenie s.r.o., rôzne povinnosti ako povinná výbava v aute, prilba na motocykli a bicykli. Potom mŕtve náklady, ktoré by inak nikdy neboli využité. Určite sú to ročne minimálne desiatky miliónov eur, ale aj viac, napr. na nákup mzdových a účtovných softvérov, na platenie armády účtovníkov, mzdových účtovníkov, čas strávený študovaním zákonov a prispôbovaníu podnikania tak, aby bolo v súlade so zbytočnými zákonmi...

Je toho jednoducho strašne veľa a dali by sa o tom napísať aj tisícky strán. Verím tomu, že nebyť všetkých týchto a mnohých ďalších negatívnych vplyvov zo strany štátu, disponibilný príjem človeka by bol v závislosti od toho čo robí aj 10x vyšší.

Keby štát vykonáva len tie najnutnejšie veci (alebo ani tie nie), a človeka neokráda o povedzme 90% ale len o 10%, človek by nemal žiadny problém si služby ktoré poskytuje teraz štát kúpiť sám. Keďže aj človek, ktorý dnes nemá prácu a zarobil by vtedy napr. 150 eur, čo je dnes príjem hlboko pod minimálnou mzdou, by mal príjem pri dnešných cenách aj 1300 eur.

PS: Tie čísla sú samozrejme len odhadované, pretože dopady škodlivých zásahov štátu v rôznych oblastiach sa presne vyčíslit nedajú.

Stojí ale určite za zamyslenie to, do akej obrovskej miery nás až štát ochudobňuje.

Zdroj: Filip Vačko – menejstatu.sk



HAJZLI, BALTE KUFRE!



YouTube [HTTP://WWW.YOUTUBE.COM/USER/PIMPULKO](http://www.youtube.com/user/pimpulko)

